

Dz.U. 2011 Nr 159 poz. 903**U S T A W A**

z dnia 30 czerwca 2011 r.

o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne**Art. 1.** Ustawa określa:

- 1) sposób wdrożenia naziemnej telewizji cyfrowej;
 - 2) obowiązki operatora multipleksu I i operatora multipleksu II;
 - 3) obowiązki nadawców: Telewizji Polskiej S.A., Telewizji Polsat S.A., TVN S.A., Polskich Mediów S.A., Telewizji Puls Sp. z o.o., rozpowszechniających w dniu wejścia w życie ustawy program telewizyjny w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną, oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji
- w zakresie kampanii informacyjnej o telewizji cyfrowej.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) multipleksie – należy przez to rozumieć multipleks, o którym mowa w art. 2 pkt 20a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.²⁾);
- 2) nadawcy – należy przez to rozumieć nadawcę, o którym mowa w art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1531, 978 i 1830 oraz z 2016 r. poz. 25 i 443);

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (Dz. Urz. UE L 337 z 18.12.2009, str. 11).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198, z 2015 r. poz. 1069, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147 i 542.

- 3) odbiorniku cyfrowym – należy przez to rozumieć odbiornik cyfrowy, o którym mowa w art. 2 pkt 23a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;
- 4) okresie przejściowym – należy przez to rozumieć okres wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodfuzyjnej w celu równoczesnego rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób analogowy i cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną;
- 5) operatorze sieci nadawczej – należy przez to rozumieć operatora sieci nadawczej, o którym mowa w art. 2 pkt 23c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;
- 6) sygnale multipleksu – należy przez to rozumieć sygnał multipleksu, o którym mowa w art. 2 pkt 38a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;
- 7) użytkownikowi – należy przez to rozumieć osobę, która posiada odbiornik cyfrowy w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu telewizyjnego.

Art. 3. 1. Wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej polega na:

- 1) równoczesnym rozpowszechnianiu, w okresie przejściowym, programów telewizyjnych w sposób analogowy i cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną;
- 2) zakończeniu rozpowszechniania programów telewizyjnych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną przez nadawców, o których mowa w art. 4 ust. 1.

2. Wdrożenia naziemnej telewizji cyfrowej dokonuje się na poszczególnych obszarach terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanym dalej „terytorium RP”, zgodnie z terminami określonymi przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, nie później niż do dnia 31 lipca 2013 r.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może w roku 2013 przekazać ze środków budżetu państwa dotację celową dla jednostek telewizji publicznej, o których mowa w art. 26 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, z przeznaczeniem na odtworzenie sygnału analogowego w nadawaniu sygnału cyfrowego telewizji.

Art. 4. 1. Telewizja Polska S.A., rozpowszechniająca w dniu wejścia w życie ustawy w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną programy telewizyjne: „Telewizja Polska I”, „Telewizja Polska II” oraz regionalne programy telewizyjne,

a także Telewizja Polsat S.A., TVN S.A., Polskie Media S.A., Telewizja Puls Sp. z o.o., rozpowszechniające w dniu wejścia w życie ustawy programy telewizyjne na podstawie koncesji na rozpowszechnianie tych programów w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną, są obowiązani zaprzestać wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodfuzyjnej do tego wykorzystywanych, do dnia 31 lipca 2013 r., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Nadawca rozpowszechniający w dniu wejścia w życie ustawy program, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany zaprzestać wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodfuzyjnej do tego wykorzystywanych, na poszczególnych obszarach terytorium RP, przed dniem 31 lipca 2013 r., jeżeli termin taki został określony przez Prezesa UKE na podstawie art. 3 ust. 2.

3. Prezes UKE w przypadku zmiany terminu rozpoczęcia i zakończenia okresu przejściowego na poszczególnych obszarach terytorium RP niezwłocznie informuje o zmianach ministra właściwego do spraw informatyzacji.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji oraz Prezes UKE zamieszczają w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej odpowiednio urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz Urzędu Komunikacji Elektronicznej informacje o terminach, o których mowa w art. 3 ust. 2, oraz obszarach terytorium RP, na których nadawca rozpowszechniający program telewizyjny w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną, ma zaprzestać wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodfuzyjnej do tego wykorzystywanych.

Art. 5. Nadawanie przez nadawcę programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną, który uprzednio był nadawany przez tego nadawcę w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną, nie stanowi odrębnego pola eksploatacji w rozumieniu art. 50 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. poz. 631, z późn. zm.³⁾).

Art. 6. 1. Przedsiębiorca, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników cyfrowych, może dokonać sprzedaży odbiornika cyfrowego niespełniającego

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. poz. 658 i 843, z 2007 r. poz. 662 i 1293, z 2009 r. poz. 1241, z 2010 r. poz. 1016 oraz z 2015 r. poz. 932, 994, 1639 i 1923.

wymagań technicznych i eksploatacyjnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 132 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, jedynie po poinformowaniu o tym fakcie nabywcy:

- 1) na piśmie, najpóźniej w chwili zawarcia umowy i uzyskaniu od nabywcy potwierdzenia zapoznania się z tą informacją, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) w przypadku umów sprzedaży zawieranych przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, o których mowa w *art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2012 r. poz. 1225)*⁴⁾ – przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, najpóźniej w chwili złożenia nabywcy propozycji zawarcia umowy i uzyskaniu od nabywcy potwierdzenia zapoznania się z tą informacją.

2. Przedsiębiorca, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników cyfrowych, jest obowiązany umieścić w miejscu widocznym i łatwo dostępnym informację dla potencjalnego nabywcy o treści: „Jedynie odbiorniki cyfrowe zgodne z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych umożliwiają odbiór naziemnej telewizji cyfrowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

3. Obowiązki określone w ust. 1 i 2 wygasają z dniem 31 lipca 2014 r.

4. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, następuje przez złożenie przez nabywcę oświadczenia zawierającego jego imię i nazwisko. Oświadczenie jest składane:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – na piśmie;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 – przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, w sposób zapewniający identyfikację osoby składającej oświadczenie.

5. Przedsiębiorca, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników cyfrowych, jest obowiązany przechowywać oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, przez okres 2 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostało złożone.

⁴⁾ Ustawa utraciła moc z dniem 25 grudnia 2014 r. na podstawie art. 52 pkt 1 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. poz. 827), która weszła w życie z dniem 25 grudnia 2014 r.

Rozdział 2

Operator multipleksu I i operator multipleksu II

Art. 7. 1. Telewizja Polska S.A., na podstawie wydanej przez Prezesa UKE rezerwacji częstotliwości w służbie radiodfuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną, ustalonych w planie zagospodarowania częstotliwości dla multipleksu I na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, wraz z nadawcami programów telewizyjnych, którzy uzyskali koncesje na rozpowszechnianie programów w multipleksie I, jest operatorem multipleksu I do dnia upływu ważności decyzji rezerwacyjnych.

2. Telewizja Polska S.A. rozpowszechnia w multipleksie I programy telewizyjne „Telewizja Polska I”, „Telewizja Polska II” oraz regionalne programy telewizyjne na podstawie rezerwacji częstotliwości, o której mowa w ust. 1, do dnia pokrycia sygnałem tych programów terytorium RP, na którym zamieszkuje co najmniej 95% ludności, przy wykorzystaniu częstotliwości ustalonych w planie zagospodarowania częstotliwości dla multipleksu III na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, jednak nie później niż do dnia 27 kwietnia 2014 r.

3. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwany dalej „Przewodniczącym KRRiT”, w terminie do dnia 31 grudnia 2012 r., ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” informacje o możliwościach uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną, z wykorzystaniem częstotliwości ustalonych w planie zagospodarowania częstotliwości dla multipleksu I, które wykorzystywane będą w tym multipleksie po terminie, o którym mowa w ust. 2.

4. Ogłaszając informację, o której mowa w ust. 3, Przewodniczący KRRiT bierze pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia różnorodności programowej w ofercie programów telewizyjnych rozpowszechnianych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną.

Art. 8. Na podstawie wydanej przez Prezesa UKE rezerwacji częstotliwości w służbie radiodfuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną, ustalonych w planie zagospodarowania częstotliwości dla multipleksu II na podstawie art. 112

ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, nadawcy: Telewizja Polsat S.A., TVN S.A., Polskie Media S.A. oraz Telewizja Puls Sp. z o.o., rozpowszechniający w dniu wejścia w życie ustawy programy telewizyjne na podstawie koncesji na rozpowszechnianie tych programów drogą rozsywczą naziemną w sposób analogowy, są operatorem multipleksu II do dnia upływu ważności decyzji rezerwacyjnych.

Art. 9. 1. Operator multipleksu I jest obowiązany do zapewniania użytkownikom nieodpłatnego dostępu do programów telewizyjnych:

- 1) na które udzielono nadawcom koncesji na ich rozpowszechnianie w multipleksie I;
- 2) rozpowszechnianych przez Telewizję Polską S.A.: „Telewizja Polska I”, „Telewizja Polska II” i regionalnych programów telewizyjnych, zgodnie z art. 7 ust. 2.

2. Operator multipleksu II jest obowiązany do zapewniania użytkownikom nieodpłatnego dostępu do programów telewizyjnych rozpowszechnianych lub rozsywczanych w tym multipleksie.

3. Operator multipleksu I jest obowiązany do zapewnienia najpóźniej do dnia 31 lipca 2013 r. pokrycia sygnałem multipleksu I terytorium RP, na którym zamieszkuje co najmniej 95% ludności, zgodnie z warunkami określonymi w rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 7.

4. Operator multipleksu II jest obowiązany do zapewnienia najpóźniej do dnia 31 lipca 2013 r. pokrycia sygnałem multipleksu II terytorium RP, na którym zamieszkuje co najmniej 95% ludności, zgodnie z warunkami określonymi w rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 8.

Art. 10. 1. Nadawcy, którzy uzyskali rezerwację częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozsywczania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsywczą naziemną, ustalonych w planie zagospodarowania częstotliwości dla multipleksu I i multipleksu II na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, powinni zawrzeć umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału tych programów telewizyjnych w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Nadawcy, którzy uzyskają rezerwację częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną, ustalonych w planie zagospodarowania częstotliwości dla multipleksu I na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, powinni zawrzeć umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału tych programów telewizyjnych w terminie 30 dni od daty wydania decyzji rezerwacyjnej przez Prezesa UKE.

Art. 11. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Rozdział 3

Kampania informacyjna o telewizji cyfrowej

Art. 12. 1. Nadawcy, o których mowa w art. 4 ust. 1, są obowiązani rozpowszechniać na własny koszt w programach telewizyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1, przekazy dotyczące telewizji cyfrowej, zawierające informacje dotyczące:

- 1) terminu zakończenia rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną;
- 2) sposobów dostosowania odbiornika telewizyjnego do odbioru programu telewizyjnego w sposób cyfrowy, w szczególności odbioru programu w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną;
- 3) numeru bezpłatnej infolinii i adresu strony internetowej, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 3, pod którymi użytkownik może uzyskać informacje, w szczególności o sposobie dostosowania odbiornika telewizyjnego do odbioru programu telewizyjnego w sposób cyfrowy, w tym odbioru programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną.

2. Telewizja Polska S.A. jest obowiązana rozpowszechniać na własny koszt w regionalnych programach telewizyjnych przekazy informujące o terminach wdrożenia telewizji cyfrowej, określonych przez Prezesa UKE, zgodnie z art. 3 ust. 2, na obszarach terytorium RP objętych ich zasięgiem.

3. Przekazy, o których mowa w ust. 1, są realizowane w formie trzyminutowych audycji rozpowszechnianych raz w tygodniu w godzinach 17⁰⁰–21⁰⁰ oraz ogłoszeń

i komunikatów rozpowszechnianych dwa razy każdego dnia w tygodniu w wymiarze po 30 sekund w godzinach 6⁰⁰–23⁰⁰, z zastrzeżeniem ust. 6.

4. Przekazy, o których mowa w ust. 2, są realizowane w formie komunikatów tekstowych przy wydaniach serwisów informacyjnych.

5. Nadawcy, o których mowa w art. 4 ust. 1, są obowiązani rozpocząć rozpowszechnianie przekazów, o których mowa w ust. 1 i 2, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy. Zakończenie rozpowszechniania przekazów następuje nie wcześniej niż z dniem 31 lipca 2013 r.

6. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji może, w drodze rozporządzenia, określić krótszy niż określony w ust. 3 czas trwania emisji audycji, ogłoszeń lub komunikatów lub zmniejszyć częstotliwość tych emisji określoną w ust. 3, biorąc pod uwagę stan wdrożenia naziemnej telewizji cyfrowej na terytorium RP, w szczególności w zakresie terminów, o których mowa w art. 3 ust. 2, a także konieczność zapewnienia skutecznej i efektywnej kampanii informacyjnej.

Art. 13. 1. Do przekazów, o których mowa w art. 12, nie stosuje się art. 16 i art. 16a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

2. Audycji, o której mowa w art. 12 ust. 3, nie przerywa się w celu nadania reklamy lub telesprzedaży.

Art. 14. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące treści przekazów, o których mowa w art. 12 ust. 1, mając na względzie konieczność upowszechnienia informacji wymienionych w tym przepisie, w szczególności wśród osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku albo słuchu, oraz zapewnienie skutecznego wdrożenia telewizji cyfrowej na terytorium RP.

Art. 15. 1. Nadawcy, o których mowa w art. 4 ust. 1, są obowiązani do zamieszczenia, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, na ich stronach internetowych adresu strony internetowej, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 3.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wygasa z dniem 31 lipca 2013 r.

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest obowiązany do przeprowadzenia kampanii informacyjnej o naziemnej telewizji cyfrowej, obejmującej w szczególności:

- 1) popularyzowanie informacji związanych z odbiorem programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsyłczą naziemną, w tym ich publikowanie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra,
- 2) opracowywanie i wydawanie publikacji popularyzujących wiedzę o odbiorze programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsyłczą naziemną, w tym wydawanie broszur i ulotek,
- 3) zapewnienie bezpłatnej infolinii i strony internetowej w celu udzielania informacji, w szczególności o sposobie dostosowania odbiornika telewizyjnego do odbioru programu telewizyjnego w sposób cyfrowy, w tym odbioru programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsyłczą naziemną

– z uwzględnieniem użytkowników o specjalnych potrzebach, w szczególności osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku albo słuchu.

2. Kampania informacyjna, o której mowa w ust. 1, rozpoczyna się z dniem wejścia w życie ustawy i jest prowadzona do dnia 31 lipca 2013 r.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji z dniem wejścia w życie ustawy ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra numer bezpłatnej infolinii i adres strony internetowej, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

Rozdział 4

Kary pieniężne

Art. 17. Podmiot:

- 1) o którym mowa w art. 4 ust. 1, który nie zaprzestał wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej w celu rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób analogowy drogą rozsyłczą naziemną w terminie określonym w art. 4 ust. 1 lub 2,
- 2) który nie wykonuje obowiązku określonego w art. 9 lub wykonuje go niezgodnie z tym przepisem,

- 3) który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 10, art. 12 lub art. 15 lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami
– podlega karze pieniężnej.

Art. 18. 1. Karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) art. 17 pkt 1 i 2, nakłada w drodze decyzji administracyjnej Prezes UKE;
- 2) art. 17 pkt 3, nakłada w drodze decyzji administracyjnej Przewodniczący KRRiT.

2. Wysokość kary pieniężnej wynosi do 3% przychodu podmiotu, o którym mowa w art. 17, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym, a przy jej nałożeniu organy, o których mowa w ust. 1, uwzględniają zakres i stopień szkodliwości naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 17, jest obowiązany do dostarczenia organowi, o którym mowa w ust. 1, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub dostarczenia danych uniemożliwiających ustalenie podstawy wymiaru kary organ, o którym mowa w ust. 1, może ustalić w sposób szacunkowy podstawę jej wymiaru, nie mniejszą jednak niż kwota 500 tys. zł.

4. W przypadku gdy okres działalności podmiotu, o którym mowa w art. 17, jest krótszy niż rok kalendarzowy, za podstawę wymiaru kary pieniężnej przyjmuje się kwotę 500 tys. zł.

5. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 19. 1. Jeżeli przedsiębiorca, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników cyfrowych, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 6 ust. 1, 2 lub 5, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 tys. zł do 50 tys. zł.

2. Ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy.

3. Karę nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

4. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 20–22. (pominięte)⁵⁾

Rozdział 6

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 23. Postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów telewizyjnych w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną albo jej zmiany, wszczęte i niezakończone w dniu wejścia w życie ustawy decyzją ostateczną, umarza się.

Art. 24. Podmiot rozprawdzający w dniu wejścia w życie ustawy program telewizyjny w sieci telekomunikacyjnej może wystąpić z wnioskiem o nieodpłatne udostępnienie przez Telewizję Polską S.A. programów telewizyjnych „Telewizja Polska I”, „Telewizja Polska II” i regionalnego programu telewizyjnego oraz przez nadawców: Telewizję Polsat S.A., TVN S.A., Polskie Media S.A., Telewizję Puls Sp. z o.o., programów telewizyjnych rozpowszechnianych w dniu wejścia w życie ustawy na podstawie koncesji na rozpowszechnianie tych programów w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną, nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 25. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 132 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 22 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 132 ust. 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie art. 132 ust. 3 i 4 ustawy wymienionej w art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 26. W przypadku zawarcia przez nadawców, o których mowa w art. 10 ust. 1, umów, o których mowa w tym przepisie, przed dniem wejścia w życie ustawy, umowy te uznaje się za zawarte w trybie tej ustawy.

⁵⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. poz. 649).

Art. 27. Nie stwierdza się nieważności, udzielonej na rzecz Telewizji Polsat S.A., TVN S.A., Polskich Mediów S.A. oraz Telewizji Puls Sp. z o.o., koncesji na rozpowszechnianie programów Polsat, TVN, TV4, TV Puls w multipleksie II, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy rozpoczęto wykorzystywanie częstotliwości w celu rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsyłczą naziemną. Art. 158 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) stosuje się odpowiednio.

Art. 28. Prezes UKE w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy dostosuje z urzędu decyzje w sprawie rezerwacji częstotliwości dla nadawców, o których mowa w art. 4, w zakresie, o którym mowa w art. 115 ust. 4 i art. 115b ustawy zmienianej w art. 22.

Art. 29. Pierwszą ocenę realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 43 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, Przewodniczący KRRiT przeprowadza najpóźniej do dnia 31 grudnia 2011 r.

Art. 30. 1. W latach 2013–2022 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym ustawy wynosi 32 551 tys. zł, z tym że w:

- 1) 2013 r. – 32 551 tys. zł;
- 2) latach 2014–2022 – 0 zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu form kampanii informacyjnej o telewizji cyfrowej.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁶⁾, z wyjątkiem art. 6 i art. 19, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

⁶⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 26 lipca 2011 r.